

Vanhanpiian viikonloppu

Tulisit nyt kun aurinko paistaa
tulisit nyt kun sataa
tulisit nyt kun minä olen yksin
tulisit nyt kun tuli muitakin.

Tulisit nyt kun olen hyvällä päällä
tulisit nyt kun itkettää
tulisit nyt kun on valoiset illat
tulisit nyt kun on pimeää.

Tulisit nyt kun joka paikka kiittää
tulisit vaikka on sekaisista
tulisit nyt ku mie olen laittautunu näin kauniiks
tulisit nyt kun olen luonnollinen
ei niin maalin ripaletta naamalla.

Tulisit nyt kun on tuoretta pullaa
tulisit nyt kun on kuiva suu.
Tulisit nyt kun amaryllis kukkii
kohta se kuuhtuu ja lakastuu.

Tulisit ennen kuin ensi viikko alkaa
tulisit nyt kun on maanantai,
menisi tiistai ja keskiviikko
menisi torstai ja perjantai.

Menisi viikosta päivät kaikki,
lähtisit – ei, en päästäisikään,
nappaisen oven visusti lukkoon,
pistäisin avaimen
... ja saisit kyllä ite arvata minne.

Olisi se peijakas viikonloppu
olisi se melkonen ehtoo, vai?
Olisi ottaa ja olisi antaa
ja olisi kerrankin sunnuntai.

Ku olis mistä ottaa ja ainakin olis mistä antaa.
Tulisi kerrankin sunnuntai.

Kolme vierasta naista

Kolme vierasta naista
tulee kylään
sinne missä asun.

He ovat pukeutuneet siihen malliin
että heillä olisi jotain asiaa.
Kiiruhdan tyhjentämään tuhkaa
hellan pesestä,
ja kuuntelen syytäkorvin
heidän asiansa.

Yksi on ulosottoasialla,
ja hänellä on jätettävänä haaste
Tampereen kärjääioikeuteen
avioeroni tiimolta.

Hän siirtelee jalkojaan edestakaisin,
ikäänkuin muistelisi jotain
nuoruutensa partanssia
joka jäi kesken.

Toinen tarjoaa minulle
painotuotteita joissa kerrotaan
ihmisten ja eläinten välisestä ystävyyydestä
ja korkeiden voimien rakkaudesta
ja parattisista ja eräpäivästä
joka on melle koitava.

Hän on hyvin vaatimaton ihminen,
hänellä on nuttura ja hame.
Hän on selvästi oikealla asialla.

Kolmas vieras on ujompi
kuin nämä muut,
sulaisen epäietoinen siitä
miksi on paikalla.

Hän on tullut karhuamaan
Nokian kirjaston myöhästymissakkoj
ja hänellä on kädessään paperi,
joka lienee lasku. Hämmennyä
suuresti tästä kaikesta. Olan

heilittä vastaan heidän painotuotteensa
tulikkaan ulosoton ja taivaskirjeet
hellaan, laitan puuta perään,
ja väänän sätkän.

Olen syvämerenkala.
Myöhemmin illalla,
taivaanrannan tulkatessa

tulta pesään,
päädyimme kirjastotädin kanssa
tulokseen,
lasku on aiheeton.

J. K. Ihalahti
Kokoelmasta *Takaperinluku*
Palladiun kirjat 200